

Regulacja telekomunikacji – decyzja o dostępie telekomunikacyjnym.

Wyrok Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
z dnia 14.06.2012 r.,
XVII AmT 106/09

1. **Decyzja o dostępie telekomunikacyjnym zastępuje umowę o dostępie telekomunikacyjnym w zakresie objętym decyzją.**
2. **W przypadku zawarcia przez zainteresowane strony umowy o dostępie telekomunikacyjnym, decyzja o dostępie telekomunikacyjnym wygasa z mocy prawa w części objętej umową.**
3. **Zastąpienie postanowień decyzji administracyjnej postanowieniami umowy następuje z mocy samego prawa, z chwilą zawarcia umowy. Oznacza to, że nie jest konieczne wydawanie przez Prezesa UKE kolejnej decyzji zmieniającej decyzję w zakresie określonym umową albo stwierdzającej wygaśnięcie decyzji.**

Decyzją z dnia 16 kwietnia 2008 r. (nr DHRT-WWM-60600-6/08(40)) Prezes UKE ustalił warunki dostępu do sieci telekomunikacyjnej w zakresie połączenia sieci oraz zasady rozliczeń pomiędzy spółkami „C” S.A. i „P” Sp. z o.o. W załączniku nr 1 do wskazanej decyzji – Załączniku Finansowym, zostały uregulowane stawki opłat za zakończenie połączenia w sieci „P”. Decyzja ta została uchylona wyrokiem SOKiK z dnia 18 marca 2011 r.

Porozumieniem z dnia 14 listopada 2008 r. „P” Sp. z o.o. oraz „C” S.A. zmieniły treść powyższej decyzji Prezesa UKE w zakresie wysokości opłat za zakończenie połączenia w sieci „P”. Ponadto w § 2 porozumienia strony ustaliły harmonogram stopniowego obniżania opłaty na rzecz „P” wnoszonej przez „C” za minutę połączenia przychodzącego z sieci „C” i zakańczanego w sieci ruchomej „P” – z zastrzeżeniem, że będą one obowiązywały, o ile wcześniej nie zostaną wydane stosowne decyzje organów regulacyjnych w zakresie obniżenia tej stawki.

Pismem z dnia 5 grudnia 2008 r. „P” wystąpił do „C” z wnioskiem o zawarcie porozumienia regulującego zmianę wysokości stawek za zakańczanie połączeń głosowych w sieci „P” zgodnie z decyzją Prezesa UKE nr DHRT-WKO-6042-7/08(9). Na podstawie art. 27 P.t., w dniu 22.12.2008 r. „C” zwrócił się do Prezesa UKE z wnioskiem o wyznaczenie terminu zakończenia negocjacji w sprawie zawarcia umowy o dostępie telekomunikacyjnym w zakresie stawek za zakańczanie połączeń w ruchomej sieci „P”. Postanowieniem z dnia 13 stycznia 2009 r. (nr DHRT-WWM-60600-230/08 (7)) Prezes UKE określił termin zakończenia negocjacji w przedmiocie zawarcia umowy dotyczącej stawek za zakańczanie połączeń w ruchomej sieci „P” na dzień 19.01.2009 r.

Wobec nieosiągnięcia przez strony porozumienia w wyznaczonym terminie, „C” pismem z dnia 20 stycznia 2009 r. zwrócił się do Prezesa UKE, na podstawie art. 27 ust. 2 P.t. w związku

z art. 30 P.t., z wnioskiem o wydanie decyzji w przedmiocie zmiany decyzji z dnia 16.04.2008 r. zgodnie z załączonym do wniosku projektem aneksu. „C” wskazał, że strony negocjacji nie doszły do porozumienia w terminie wskazanym przez Prezesa UKE w postanowieniu z dnia 19.01.2009 r., wobec czego wniósł o wydanie decyzji w sprawie zmiany decyzji w zakresie nowych stawek za zakańczanie połączeń głosowych w publicznej ruchomej sieci telefonicznej „P”. Decyzję tę Prezes UKE wydał w dniu 23 lutego 2009 r. (nr DHRT-WWM-6080-31/09(10)). W całości zaskarżył ją „P”.

SOKiK dokonał analizy decyzji Prezesa UKE z dnia 16 kwietnia 2008 r. (nr DHRT-WWM-60600-6/08(40)), porozumienia „P” Sp. z o.o. oraz „C.” S.A. z dnia 14 listopada 2008 r. i zaskarżonej decyzji Prezesa UKE z dnia 23.02.2009 r. (nr DHRT-WWM-6080-31/09(10)).

SOKiK podkreślił, że art. 28 ust. 4 P.t. stanowi, iż decyzja o dostępie telekomunikacyjnym zastępuje umowę o dostępie telekomunikacyjnym w zakresie objętym decyzją. Wskazany przepis stwarza Prezesowi UKE możliwość ukształtowania w drodze administracyjno–prawnej stosunków cywilno–prawnych pomiędzy przedsiębiorcami. Jednocześnie stosownie do art. 28 ust.5 P.t. w przypadku zawarcia przez zainteresowane strony umowy o dostępie telekomunikacyjnym, decyzja o dostępie telekomunikacyjnym wygasa z mocy prawa w części objętej umową.

Według SOKiK z analizy obu wskazanych wyżej przepisów wynika jednoznacznie, że ustawodawca przyznał prymat w regulacji stosunków cywilno–prawnych pomiędzy przedsiębiorcami, umowom zawieranych przez nich. Konsekwencją tego, jest przewidziane art. 28 ust. 5 *in fine* P.t. wygaśnięcie decyzji administracyjnej w zakresie w jakim przedsiębiorcy uregulowali pomiędzy sobą zasady dostępu telekomunikacyjnego w drodze umów. Umowa zastępuje więc decyzję administracyjną w części objętej umową. Zastąpienie postanowień decyzji administracyjnej postanowieniami umowy następuje z mocy samego prawa, z chwilą zawarcia umowy. Oznacza to, że nie jest konieczne wydawanie przez Prezesa UKE kolejnej decyzji zmieniającej decyzję w zakresie określonym umową albo stwierdzającej wygaśnięcie decyzji. Prezes UKE może ewentualnie, o ile wystąpi o to strona, stwierdzić wygaśnięcie decyzji w całości lub w części na podstawie art. 162 k.p.a.

Odnosząc powyższe rozważania do rozpatrywanej sprawy SOKiK uznał, że decyzja Prezesa UKE z dnia 16.04.2008 r. ustalająca połączenie sieci oraz zasady rozliczeń pomiędzy „C” a „P” wygasła z mocy samego prawa w zakresie w jakim regulowała stawki opłat za zakończenie połączenia w sieci „P” z dniem 14.11.2008 r. tj. z dniem zawarcia pomiędzy „C” a „P” porozumienia w tym zakresie. Wobec powyższego oczywistym jest, że decyzja Prezesa UKE z dnia 16.04.2008 r. nie mogła być zmieniona w zakresie objętym porozumieniem z dnia 14.11.2008 r., ponieważ przestała w tym zakresie istnieć. Pomimo tego, w następstwie przeprowadzonego postępowania administracyjnego Prezes UKE w dniu 23.02.2009 r. wydał decyzję nr DHTT-WWM-6080-31/09(10), w której zmienił swoją decyzję z dnia 16.04.2008 r. w zakresie załącznika nr 1 – Załącznika Finansowego, art. 3 ust. 4 tabela 10 Opłaty za zakończenie połączenia w sieci „P” – a więc w zakresie objętym porozumieniem pomiędzy przedsiębiorcami z dnia 14.11.2008 r. W podstawie prawnej wydanej decyzji Prezes UKE wskazał art. 28 ust. 6 P.t. a w jej treści wskazał, że zmienia nią właśnie swoją wcześniejszą decyzję. Decyzja Prezesa UKE jednak, w zakresie objętym wnioskiem „C” z dnia 20.01. 2009 r., nie istnieje, a więc nie ma możliwości jej zmienienia. W ocenie SOKiK zachowanie Prezesa UKE polegające na wydaniu zaskarżonej decyzji stanowiło rażące naruszenie

przez niego przepisu art. 28 ust. 6 P.t. i w istocie sprowadzało się do wydania rozstrzygnięcia bez podstawy prawnej.

Ewa Galewska

adiunkt w Centrum Badań Problemów Prawnych
i Ekonomicznych Komunikacji Elektronicznej Wydziału Prawa,
Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego